

عنوان مقاله:

گاو؛ مسخ* مقایسه شیوه پردازش شخصیت در گاو ساعدی و مسخ کافکا

محل انتشار:

دوفصنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 53، شماره 215 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده «گاو»، اثر غلامحسین ساعدی و «مسخ»، نوشته فرانتس کافکا از جمله آثار داستانی کوتاه معاصر به شمار میروند که دارای ژرفساختی کاملاً شبیه به یکدیگرند. این دو اثر در واقع بیانی اکسپرسیونیستی از جامعه عصر ساعدی و کافکاست که میکوشد با رویکردی جادویی، رئالیسم ترس و خفقان و استبداد حاکم بر ایران بعد از کودتای ۲۸ مرداد و پراگ ۱۹۰۰ را به تصویر کشد. این دو اثر، با وجود داشتن ژرفساخت یکسان، در حوزه شیوه شخصیتپردازی، کاملاً با یکدیگر متفاوتاند؛ کاربرد گفتگو در مقایسه با سایر شگردهای پردازش شخصیت، بسامدی بسیار اندک در این مسخ دارد و در مقابل، توصیف با دامنه کاربرد وسیع، منطق حاکم بر شیوه شخصیتپردازی آن به شمار می‌رود. «مسخ» به عنوان یکی از آثار برجسته ادبیات جهان، مورد توجه بسیاری از ناقدان و نویسندگان از جمله ولادیمیر ناباکوف قرار گرفته است. درباره «گاو» اثر ساعدی نیز بسیاری سخن گفته‌اند اما در هیچ یک از آثار مذکور، به طور مبسوط به بررسی شگردهای شخصیتپردازی در داستان کوتاه «گاو» و مقایسه آن با «مسخ» کافکا پرداخته نشده است؛ از این روی، در پژوهش حاضر عوامل موثر در پردازش شخصیت در دو اثر داستانی «گاو» و «مسخ» مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

مسخ، گاو، شخصیتپردازی، گفتگو، توصیف، کنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199869>

